

Lad mig så sige til sidst, at jeg håber, at vi også får afdækket, hvorvidt forslaget er i overensstemmelse med vores grundlov, ikke mindst bestemmelsen om ytringsfrihed, men også bestemmelsen om, at censur ingen sinde kan genindføres. Jeg er lidt i tvivl om det, men jeg håber, at vi kan få det afdækket. Lad mig så også sige i den forbindelse, at netop nationalsocialisterne jo brugte censuren til at sørge for, at kun de »rigtige« meninger kom frem, og vi skal passe på – også her i Folketinget – at vi ikke bruger de samme metoder, som nationalsocialisterne gjorde.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og ser frem til høringen på mandag.

Bjørn Elmquist (RV):

Dette er et forslag, der giver os anledning til at lufte nogle af de ganske store tanker og principper, som gælder i vores samfund: at slå fast, at demokrati er uenighed, demokrati er forskellighed, demokrati er paradoksalt på samme tid, for demokratiet tillader faktisk, at også modstanderne af demokrati har og skal have ret til at tale mod demokratiet og tale for dets afskaffelse. Det er jo meget paradoksalt og frister os, der kan sidde og lovgive, over evne til at prøve at få de antidemokratiske kræfter udelukket fra at få lov til at ytre sig, men gør vi det, er vi lige præcis havnet dér, hvor vi allernødigt ville havne.

Jeg var forleden dag inviteret til at deltage i en tv-diskussion, og da jeg dukkede op – nej, jeg fik det at vide lidt før – erfarede jeg i hvert fald, at der i diskussionen skulle deltage nazilederen fra Greve. De spurgte mig, om jeg havde noget imod det, og det sagde jeg at jeg egentlig nok havde – jeg har i hvert fald ikke lyst til privat at være sammen med vedkommende – men hvis det er en offentlig diskussion, som handler om ytringsfrihed, og jeg er tilhænger af en vid ytringsfrihed, har jeg svært ved som aktiv politiker at sige nej. Selv om vi ikke ligefrem får smudstillæg herinde i Folketinget, er det en del af arbejdet, at det må man så også gøre.

Han svarede så straks på spørgsmålene til ham om, hvad han syntes om den holdning, som vi alle sammen herinde i Folketinget repræsenterer: I er jo åndssvage, I er svage, for i det øjeblik, vi får magten – og det gør vi en dag – vil vi straks spærre sådan nogle som jer inde, for vi er ikke tilhængere af, at I skal kunne ytre jer frit. Så sagde interviewereren til mig: Der kan du jo se, hvor svagt det demokrati, du prøver på at forsvare, er, så I bliver da nødt til at gribe ind

over for nazisterne, over for folk, der har den slags synspunkt. Dér måtte jeg jo fastholde, at det godt kan være, at det er svagheden i demokratiet, og at de synes, demokrati er dumt, men det synes jeg ikke, og i hvert fald er alternativet til demokrati, nemlig diktatur, ondt og umuligt, så det må vi afvise.

I grundloven er det forudset, at ytringsfriheden kan indskrænkes ved lov, og en af de skarpeste jurister, vi har haft gennem årene, afdøde professor Alf Ross, gjorde jo gældende med styrke, at der var hjemmel i grundloven til også at forbyde kommentarer i radioen eller i fjernsynet til fodboldkampe, for der står intet som helst i grundloven om, hvad det er, disse lovhjemlede indskrænkninger i ytringsfriheden skal indeholde.

Men vi er meget optaget af at finde balancen mellem mine rettigheder og mine krav på at kunne udnytte mine rettigheder og så min medborgers krav på også at få tilgodeset sine rettigheder, og den balance, vi har fundet med § 266 b med indskrænkninger i ytringsfriheden, er en, der er historisk betinget i Danmark, og den vil vi meget nødtigt ændre på. Men omvendt synes vi, at justitsministerens forslag er et ganske godt udgangspunkt for det videre arbejde i Folketinget, og vi ser med stor interesse frem til den høring, vi i Retsudvalget arrangerer på mandag, og er sikre på eller håber i hvert fald, at vi alle sammen kan blive klogere. Vi er også helt indstillet på at lade det, som vi får ud af høringen, samt hvad vi i øvrigt når frem til, inden vi skal stemme ved tredjebehandlingen af dette forslag, afgøre, hvor vi kan ende henne; men vi synes, at det er et godt forslag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg føler trang til at sige til hr. Bjørn Elmquist, at jeg har været i samme situation, men lidt mere dramatisk og uden varsel om den i forvejen. Faktisk i modstrid med en aftale, jeg havde indgået, sad jeg pludselig foran tv-kameraer over for den daværende nazileder.

Min første tanke var at gå ud af studiet igen. Jeg valgte så at sidde med ryggen til ham, ikke tale med ham og heller ikke svare ham, men kun give mine synspunkter til kende over for den journalist, der ledede udsendelsen.

Den episode, der fandt sted, undrer mig ikke, men derimod at hr. Bjørn Elmquist understreger, at det jo må være en del af éns pligt at diskutere med enhver i den offentlige debat. Jeg